

Presă și informare

Tribunalul Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 34/22
Luxemburg, 23 februarie 2022

Hotărârile în cauzele T-834/17 și T-540/18
United Parcel Service/Comisia și ASL Aviation Holdings și ASL
(Ireland)/Comisia

Tribunalul respinge două acțiuni în despăgubire introduse de UPS și ASL Aviation Holdings

Cele două societăți au solicitat repararea prejudiciilor economice pretins suferite ca urmare a nelegalității unei decizii a Comisiei privind declararea unei concentrări notificate ca fiind incompatibilă cu piața internă

Prin Decizia din 30 ianuarie 2013 (denumită în continuare „decizia în litigiu”)¹, Comisia Europeană a declarat ca fiind incompatibilă cu piața internă operațiunea de concentrare notificată dintre United Parcel Service, Inc. și TNT Express NV (denumită în continuare „TNT”), două întreprinderi care își desfășoară activitatea pe piețele serviciilor internaționale de curierat expres pentru livrarea coletelor mici.

Anunțând public că renunța la această operațiune de concentrare, UPS a sesizat totodată Tribunalul cu o acțiune în anulare a deciziei în litigiu. Prin Hotărârea din 7 martie 2017², Tribunalul a admis acțiunea, iar prin Hotărârea din 16 ianuarie 2019³, Curtea a respins recursul introdus de Comisie împotriva acestei hotărâri.

Între timp, Comisia a declarat ca fiind compatibilă cu piața internă operațiunea de concentrare notificată dintre TNT și FedEx, o concurentă a UPS⁴.

La sfârșitul anului 2017, UPS a introdus o acțiune în despăgubire împotriva Comisiei prin care a solicitat repararea prejudiciilor economice pretins suferite din cauza nelegalității deciziei în litigiu⁵. În anul 2018, o acțiune în despăgubire a fost introdusă, în plus, de societățile ASL Aviation Holdings DAC și ASL Airlines (Ireland) Ltd (în continuare, denumite împreună „societățile ASL”) care, înainte de adoptarea deciziei în litigiu, încheiaseră cu TNT acorduri comerciale care trebuiau să fie executate după aprobarea concentrării dintre UPS și TNT⁶.

Aceste două acțiuni în despăgubire sunt respinse de Camera a șaptea extinsă a Tribunalului.

Aprecierea Tribunalului

Respingerea acțiunii în despăgubire introduse de UPS (cauza T-834/17)

În acțiunea în despăgubire, UPS a susținut că, prin adoptarea deciziei în litigiu, Comisia a săvârșit încălcări suficient de grave ale dreptului Uniunii, susceptibile să angajeze răspunderea

¹ Decizia C(2013) 431 a Comisiei din 30 ianuarie 2013 privind declararea unei concentrări ca fiind incompatibilă cu piața internă și cu funcționarea Acordului privind SEE (cazul COMP/M.6570 – UPS/TNT Express); a se vedea de asemenea comunicatul de presă al Comisiei IP/13/68.

² Hotărârea Tribunalului din 7 martie 2017, United Parcel Service/Comisia, [T-194/13](#) (a se vedea de asemenea [CP nr. 23/17](#)).

³ Hotărârea din 16 ianuarie 2019, Comisia/United Parcel Service, [C-265/17 P](#) (a se vedea de asemenea [CP nr. 3/19](#)).

⁴ Decizia din 8 ianuarie 2016 privind declararea unei concentrări ca fiind compatibilă cu piața internă și cu funcționarea Acordului privind SEE (cazul M.7630 – FedEx/TNT Express), al cărei rezumat a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JO 2016, C 450, p. 12).

⁵ Cauza T-834/17, United Parcel Service/Comisia.

⁶ Cauza T-540/18, ASL Aviation Holdings și ASL Airlines (Ireland)/Comisia.

extracontractuală a Uniunii. Potrivit UPS, Comisia, în primul rând, a încălcat drepturile sale procedurale în cursul procedurii administrative, în al doilea rând, a încălcat obligația de motivare și, în al treilea rând, a săvârșit erori de apreciere pe fond a operațiunii de concentrare notificate.

Cu titlu introductiv, Tribunalul amintește că angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii presupune îndeplinirea a trei condiții cumulative, și anume încălcarea suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor, caracterul real al prejudiciului, precum și existența unei legături directe de cauzalitate între încălcare și prejudiciul suferit.

În ceea ce privește, în primul rând, pretinsa nerespectare a drepturilor procedurale ale UPS în cursul procedurii administrative, aceasta a reproșat, pe de o parte, Comisiei că nu a comunicat nici versiunea finală a modelului econometric care a servit la analiza efectelor concentrării notificate asupra prețurilor și nici criteriile de evaluare a creșterilor în eficiență rezultate din această concentrare. Pe de altă parte, UPS a considerat că Comisia i-a încălcat dreptul de acces la informațiile furnizate de FedEx în cursul procedurii administrative.

În ceea ce privește lipsa comunicării ultimei versiuni a modelului econometric utilizat de Comisie, Tribunalul arată că, în temeiul reglementării aplicabile, Comisia avea într-adevăr obligația să aducă la cunoștința UPS această din urmă versiune. Întrucât Comisia dispunea, cu privire la acest aspect, de o marjă de apreciere considerabil redusă, chiar inexistentă, a săvârșit o încălcare suficient de gravă a dreptului la apărare al UPS prin faptul că a omis să îi comunice acest model. În plus, având în vedere jurisprudența în materia respectării a dreptului la apărare și Hotărârea Curții din 16 ianuarie 2019, această încălcare a drepturilor UPS nu era scuzabilă din cauza pretensei lipse de claritate a dreptului Uniunii, astfel cum a susținut Comisia.

Tribunalul respinge de asemenea argumentul invocat de Comisie în apărare, întemeiat pe faptul că definitivarea modelului econometric fusese precedată de discuții multiple cu UPS. Astfel, prin faptul că a omis să comunice versiunea finală a modelului econometric, Comisia nu numai că s-a îndepărtat de o constrângere procedurală destinată să garanteze legitimitatea procedurii Uniunii de control al concentrărilor, precum și caracterul echitabil al acesteia, ci, în plus, a plasat UPS într-o situație care nu îi permite să înțeleagă o parte din motivarea deciziei în litigiu.

În schimb, referitor la lipsa comunicării către UPS a criteriilor de evaluare a creșterilor în eficiență rezultate din concentrarea notificată, Tribunalul arată că nicio dispoziție a dreptului Uniunii aplicabil controlului concentrărilor nu impune Comisiei să definească în prealabil, în mod abstract, criteriile specifice pe baza cărora intenționează să admită că o creștere în eficiență poate fi considerată verificabilă. În aceste condiții, argumentația UPS prin care se urmărește să se demonstreze că Comisia avea obligația să îi comunice criteriile specifice și standardele în materie de probațiune pe care intenționa să le aplice, pentru a stabili dacă fiecare dintre creșterile în eficiență invocate era verificabilă, este nefondată.

Tribunalul respinge, în plus, argumentația potrivit căreia Comisia ar fi încălcat dreptul de acces al UPS la anumite documente furnizate Comisiei de FedEx în cursul procedurii administrative. Astfel, întrucât nu a și-a exercitat drepturile de acces în timp util și în formele prevăzute de legislația aplicabilă (lipsa sesizării consilierului-auditor), UPS nu a îndeplinit condițiile pentru a obține repararea unui prejudiciu care se presupune că decurge din încălcarea drepturilor menționate.

În ceea ce privește, în al doilea rând, pretinsa încălcare de către Comisie a obligației de motivare, Tribunalul amintește că insuficiența motivării a unui act al Uniunii nu este, în principiu, de natură să angajeze, în sine, răspunderea extracontractuală a Uniunii.

În ceea ce privește, în al treilea rând, argumentul UPS întemeiat pe erori referitoare la aprecierea pe fond a operațiunii de concentrare notificate, Tribunalul, confirmând totodată săvârșirea anumitor erori de către Comisie, arată că acestea nu constituie încălcări suficient de grave ale dreptului Uniunii pentru a fi susceptibile să angajeze răspunderea extracontractuală a Uniunii. Cu privire la acest aspect, Tribunalul precizează că, deși Comisia a utilizat, cu nerespectarea propriilor reguli (Cele mai bune practici pentru prezentarea de probe economice), un model econometric care se îndepărtează în mod sensibil de practica obișnuită în materie economică, dispunea de o marjă de

apreciere considerabilă în definirea modelului respectiv. În plus, pentru a efectua analiza efectelor operațiunii de concentrare notificate, Comisia nu s-a întemeiat exclusiv pe modelul econometric menționat, ci a efectuat deopotrivă o analiză generală a caracteristicilor pieței relevante, evidențiind natura și caracteristicile pieței respective și consecințele ce decurgeau din operațiunea avută în vedere.

În ultimul rând, Tribunalul concluzionează că UPS nu a reușit să demonstreze existența unor erori vădite și grave în cadrul aprecierii caracterului verificabil al creșterilor în eficiență sau a situației concurențiale a FedEx în proiectul de concentrare și nici existența oricărui indiciu susceptibil să evidențieze o inegalitate de tratament între decizia privind operațiunea dintre FedEx și TNT și decizia în litigiu.

După ce a constatat astfel că încălcarea suficient de gravă a drepturilor procedurale ale UPS în cursul procedurii administrative era limitată la lipsa comunicării ultimei versiuni a modelului econometric utilizat de Comisie pentru analizarea efectelor concentrării notificate asupra prețurilor, Tribunalul examinează în continuare existența unei legături directe de cauzalitate între această nelegalitate și prejudiciile invocate de UPS, și anume, în primul rând, cheltuielile legate de participarea sa la procedura de control al operațiunii de concentrare notificate, între FedEx și TNT, în al doilea rând, plata către TNT a unei despăgubiri contractuale de desființare din cauza rezilierii acordului de fuziune încheiat cu TNT și, în al treilea rând, beneficiul nerealizat rezultat din imposibilitatea executării acestui acord de fuziune.

Referitor, mai întâi, la cheltuielile legate de participarea UPS la procedura de control al concentrării notificate dintre FedEx și TNT, Tribunalul constată că această participare rezulta în mod vădit din libera alegere a UPS. Astfel, încălcarea drepturilor procedurale ale UPS în procedura de control al concentrării dintre aceasta și TNT nu poate fi considerată ca fiind cauza determinantă a cheltuielilor legate de participarea sa la procedura de control al concentrării dintre FedEx și TNT. De asemenea, având în vedere că plata despăgubirii de desființare efectuată către TNT își avea originea într-o obligație contractuală rezultată din termenii acordului de fuziune încheiat între UPS și TNT, nelegalitățile care afectează decizia în litigiu nu puteau constitui cauza determinantă a plății acestei despăgubiri către TNT.

În sfârșit, în ceea ce privește pretinsul beneficiu nerealizat suferit de UPS, Tribunalul arată că nu se poate prezuma că, în lipsa încălcării drepturilor procedurale ale UPS în procedura de control al concentrării dintre aceasta și TNT, această concentrare ar fi fost declarată compatibilă cu piața internă. Pe de altă parte, UPS nu a demonstrat și nici nu a furnizat elemente care să permită Tribunalului să concluzioneze că, în lipsa acestei încălcări, Comisia ar fi declarat operațiunea respectivă ca fiind compatibilă cu piața internă. În plus, renunțarea UPS la operațiunea de concentrare proiectată încă din momentul anunțării deciziei în litigiu a avut ca efect ruperea oricărei legături directe de cauzalitate între nelegalitatea constatată și prejudiciul invocat.

Având în vedere cele ce precedă, Tribunalul concluzionează că UPS nu a reușit să demonstreze că încălcarea drepturilor sale procedurale în procedura de control al operațiunii de concentrare dintre aceasta și TNT a constituit cauza determinată a prejudiciilor invocate. Astfel, Tribunalul respinge în totalitate acțiunea în despăgubire introdusă de UPS.

Respingerea acțiunii în despăgubire introduse de societățile ASL (cauza T-540/18)

Acțiunea în despăgubire introdusă de societățile ASL a avut ca obiect repararea pretinsului beneficiu nerealizat rezultat din imposibilitatea executării, din cauza nelegalității deciziei în litigiu, a acordurilor comerciale încheiate cu TNT. În susținerea acestei cereri, societățile ASL au invocat o încălcare de către Comisie a drepturilor lor fundamentale și a celor ale UPS, precum și existența unor erori grave și vădite în aprecierea de către Comisie a concentrării notificate dintre UPS și TNT.

În primul rând, Tribunalul constată că societățile ASL nu pot invoca, drept temei al propriei cereri în reparație, o încălcare a dreptului de apărare al UPS în cadrul procedurii de control al operațiunii de concentrare dintre aceasta și TNT. Astfel, conform unei jurisprudențe constante a Tribunalului,

este necesar ca protecția oferită de norma invocată în susținerea unei acțiuni în despăgubire să fie efectivă în privința persoanei care o invocă și, așadar, ca această persoană să se afle printre cele cărora norma în discuție le conferă drepturi.

În al doilea rând, Tribunalul respinge ca nefondată argumentația societăților ASL întemeiată pe faptul că, în cadrul procedurii de control al concentrării dintre UPS și TNT, Comisia le-ar fi încălcat drepturile fundamentale, în special dreptul la bună administrare consacrat la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În această privință, Tribunalul precizează că, întrucât societățile ASL au ales în mod liber să nu participe la această procedură, nu mai aveau temei să se prevaleze de o pretinsă încălcare de către Comisie a drepturilor lor fundamentale în contextul procedurii respective.

În al treilea rând, Tribunalul respinge ca inadmisibil motivul întemeiat pe existența unor erori grave și vădite săvârșite de Comisie în aprecierea operațiunii de concentrare dintre UPS și TNT, dat fiind că societățile ASL s-au limitat în această privință să facă trimitere la cererea introductivă a UPS în cauza T-834/17.

Având în vedere aceste considerații, Tribunalul a constatat că societățile ASL nu au demonstrat existența unor încălcări suficient de grave ale dreptului Uniunii care să afecteze decizia în litigiu, astfel încât respinge acțiunea acestora ca fiind nefondată.

MENTIUNE: Împotriva deciziei Tribunalului se poate declara recurs la Curte, numai pentru motive de drept, în termen de două luni și zece zile de la comunicarea acesteia.

MENTIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția emitentă a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

Textul integral al hotărârilor ([T-834/17](#) și [T-540/18](#)) se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” □ ☎ (+32) 2 2964106